

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephvs hoc est, Sanctissimi Educatoris Christi Dom.
Deiq. nostri in Terris apparentis, ac Æternæ Virginis
Mariæ Sponsi Vitæ Historia**

Stengel, Carl

Monaci, MDCXVI.

Cap. II. D. Iosephi vitæ integritas, fabrilis ars, & cum beatissimâ Virgine
desponsatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42004

nostro Iosepho sermonem instituens, ait: *cum esset iustus, & nollet eam traducere.* At nostri Iosephi iustitia tantum illorum iustitiam, quantum & dignitas antecelluit; maximè si absque lethali crimine (vt docet D. Augustinus) vitam transegit; & fomitis peccati ardor in eo penitus fuit extinctus, vt tradit D. Isidorus; & in ventre materno fuit sanctificatus, vt docent Cancellarius Parisiensis, & Episcopus Constantinopolitanus, quibus moderni non pauci consentiunt.

Matth. 1.

D. Aug. li. 6. de natura & gratia.

D. Isidor.

in summa

Ioan. Gers.

ser. de nat.

Virg. & in

Ioseph.

Valent.

Ep. Christ.

super Ma-

gnificat.

D. Iosephi vita integritas, fabrilis ars, & cum beatissima Virgine desponsatio.

C A P V T II.

[Ntegerimam B. Iosephum ab ineunte ætate semper vitam iuxisse, & à peccato mortifero

C 4 im-

*Damasc.
orat. 1. de
dormit.
Virg.*

*Niceph. l. 1.
cap. 7.*

*Iosephus
an filios
habuerit.*

*D. Epipha-
nius her.*

*28. Greg.
Nyss. orat.
2. de resur-
rect.*

*Hilar. can.
1. in Matt.*

*D. Ambr. ep. ad Gal. & de instit. Virg. c. 6. Orsg. 1.
cap. Matth. Theoph. in c. 23. Matth. Euthym. 11
eund. c. 20. & 27. Euseb. Cas. hist. l. 2. c. 1. Nicepl.
hist. lib. 2. c. 3.*

munem extitisse, vel illa satis e-
uincunt, quæ superiore capite
iam adduximus. Addi possunt &
alia SS. Patrum testimonia, vt D.
Damasceni, qui ait: *Ioseph inuola-
tam legem ad senectutem vsque serua-
uerat.* Et Nicephorus ita scribit:
*Ioseph senio, & honestate morum, iam
pridem bonæ fidei existimationem con-
secutus erat.* Illud tamen apud ple-
rosq; in dubium vertitur an præ-
ter Virginem, aliam coniugem
habuerit; bigamum enim fuisse,
& filios ex prima vxore procre-
asse, constanter affirmarunt D.
Epiphanius, Gregorius Nyssa-
nus, D. Hilarius, Ambrosius, O-
rigenes, Theophilactus, Euthy-
mius, Eusebius Cæsariensis, &
Nicephorus Calixtus; alij vero
Patres è contra candidius de no-

stra

stro Iosepho iudicâtes, non modo ante coniugium cum Virgine vxoratum aut filios habuisse abnegât, sed & integerrimum semper & Virginem fuisse, ingenuè fatentur; hi sunt, D. Hieronymus, D. Augustinus, S. Theodoretus, D. Anselmus, Venerabilis Beda, Rupertus, Hugo Victorinus, D. Thomas, B. Petrus Damianus, Chrysologus, Alcuinus, & communi consensu Scholastici Doctores. Atque hanc tantorum Patrum sententiam, reliquorum omnium etsi grauissimorum Doctorum opinioni, uti rationi magis consentaneam omninò præferendam ducimus; valdè enim decebat, cum ille, qui pascitur inter lilia, frequentissimè pasci deberet, & inter Mariam & Iosephum, & ab eis paterno affectu infantile eius corpus sæpissimè contrectari, virumque

D. Hier. li. contra Heliod.

D. Aug. de Nativ. Do.

D. Theod. in ep. Gal. S. Ansel.

in cap. 20.

Matth.

Beda in c.

2. Ioan.

Rup. in c. 1.

Matth.

Hugo V. in lib. de

Maria con

ugio.

Petrus Da

man. ep. 11

cap. 4.

D. Thom.

sup. 1. epist.

Gal.

Chrysol.

ser. 175.

Vit.

virginem esse, & angelicis spiritibus puriorem; Decebat etiam S. Iosephum maximè liberum & expeditum esse à filiorum curâ, & obligatione illis necessaria providendi, vt ministerium Matri & filio inseruiendi susciperet, & vt ad eorum protectionem propriam patriam relinqueret, & in longinquam Ægypti plagâ proficisceretur; Sicut enim dixit *1. Cor. 7.* Apostolus: *Qui cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & diuisus est, ita similiter pater filios habens, necesse est, vt sollicitum eorum curam gerat, & consequenter juxta Paulinâ sententiam diuisus erit; ad id ergò vitandum, omninò oportebat Iosephum filiis carere. Quare, vt multa paucis concludamus, sit nobis B. Petri Damiani sententia instar omnium, qui discretis verbis dicit: hanc esse Ecclesia*

desiæ fidem. Sed & his insuper tam
piè quàm sapienter superaddunt
D. Augustinus, Angelicus Do-
ctor, & Cancellarius Parisiensis,
Iosephum non solum perpetu-
am Virginitatem coluisse, sed
eandem nuncupato voto in cõ-
sortio Virginis consecrassè, quod
& docuit Abdias Babylonicus,
qui tempore Apostolorum vi-
xit, in vita SS. Simonis & Iudæ.
Nec desunt rationes moraliter
evidentes, eandem Iosephi vir-
ginitatem stabilientes. Nam si
Christus in cruce moriturus,
matrem suam Virginem iam in
ætate prouectâ non nisi Virgini
Ioanni commédare voluit, quo-
modo eam in iuuenili ac tenerâ
ætate Iosepho commendasset,
nisi ille virgo esset? Vnde Gerson
in suâ Iosephinâ sic cecinit:

*Corrupto nūquid fuerat sociāda puella,
Quæ grandæua fuit soli cõmissa Ioanni?*

Item

Iosephum
castitatem
vouisse.

D. Aug. 62
habem 27

q. 2. tit. 15.

c. 23.

D. Tho. 3.

p. 9. 38. art.

4.

D. Anton.

4. p. Theol.

Gerson in

annot. sup.

ep. ad Gal.

cap. 1. &

ser. de nat.

Mar. cõ. 3.

Canis. lib.

2. de Desp.

cap. 13.

Ioan. 19.

il mudi

mudi

allu

Item, si Christus Dominus ad eam
 Virginitatis amatorem se exhibuit, ut non contentus virginitatem seruare, voluerit de Virgine nasci, virgineo lacte nutriri, virgineo sinu foueri, præcurso-rem virginem habere, à virgine Martha hospitio recipi, & sibi ministrari, in sepulchro virgineo, in quo nondum quisquam positus fuerat, sepeliri, ac tandem in cælesti patriâ virgineis choris scriptus incedere: *Qui sequuntur agnū quocumq; ierit: quis sibi persuadeat eum, qui pascitur inter lilia: Iosephum elegisse in patrem suum adoptiuum, & matris suæ sponsum & custodē, nisi Virgo esset?*

Iosephum
 fabrum lignarium
 fuisse.

Quodnam verò officium fuerit D. Iosephi, aut quam artem exercuerit, cum ex sacris monumentis non aliud deduci possit, quàm fabrilē artē eum exercuisse; Ars fabrilis verò generica vox sit

fit, hinc est, quod Patres in vari-
 as abierint sententias, quænam
 species fabrilis artis illa fuerit?
 nam D. Hilarius, S. Leander Ar-
 chiepiscopus Hispalensis, S. An-
 tselmus, S. Isidorus, & Beda, nec
 non & S. Petrus Chrysologus Io-
 sephum fuisse fabrum ferrarium
 affirmant; D. verò Ambrosius
 docet Iosephum peritum fuisse
 in vtrâque arte ferrariâ & ligna-
 riâ, & in alijs pluribus. At D. Au-
 gustinus tradit, Iosephum non
 absque singulari mysterio fuisse
 fabrum cæmentarium, vt qui se-
 cundum diuinam generationem
 filius eius erat, qui ex nihilo mû-
 dum fabricauerat, idem secun-
 dum generationem humanam
 filius putaretur, & nominaretur
 fabri cæmentarij; maximè qui
 pulchram adeò domum, qualis
 est Ecclesia Catholica, ab imis
 fundamentis vsque ad lacunaria
 erat

D. Hil. can.

14. in Mat.

S. Leand.

de instit.

Verg. c. 22.

S. Ansel. in

c. 23. Mat.

S. Isid. in

reg. mo-

nac. c. 5.

Beda sup.

c. 6. Marc.

S. Petrus

Chrysol.

ser. 48.

D. Ambr.

sup. ca. 13.

Matth.

D. Aug. de

nat. Dom.

D. Thom. erat erecturus. Sed Diuus Tho-
super 13. c. mas cum communi & rece-
Matth. ptiori sententiâ, quam etiam
 tradit historia Orientalis, id re-
 ferente Gratiano, docet Iosephū
 fuisse fabrum lignarium, quod
 tribus præcipuè non incongruis
 rationibus stabiliri potest. Pri-
 ma, quia ad quærendum victum
 sibi, & vxori in itinere ad Ægy-
 ptum, & dum in eâ commora-
 tus est, nec non in reditu in Iu-
 dæam, ars fabrilis lignaria apti-
 or erat, & paucioribus instru-
 mentis ad eam exercendam in-
 digebat, quàm si faber ferrarius,
 aut cæmentarius fuisset. Secun-
 da ratio, quia antiquissima con-
 suetudo, & communi Ecclesiæ
 consensu recepta satis confirmat
 D. Iosephum fabrum lignarium
 fuisse, dum frequenter manu ser-
 ram tenentem eum depingit,
 quam constat lignariæ artis in-
 strumen-

mentum esse. Tertia ratio, quia, si vera est sententia D. Bonaventuræ, Caietani & aliorum, Christum Dominum in fabrili officio non semel adiuuisse ac ministrasse legali suo patri Iosepho, congruentius ac decentius erat artē illius fuisse lignariam, non ferrariam aut cæmentariam, quibus manus & facies necessè est frequentissimè spurcari & maculari. Hanc artem cum S. Iosephus sedulò exerceret, vitamq; apud omnes laudabilem & inculpatā traduceret, ei diuino consilio Virgo perpetua Maria, futura DEI mater desponderetur, id quæ ratione acciderit celebris historiographi Nicephori verba audiamus: *Postquam adoleuit Virgo, consilium Sacerdotes agitarunt, quid de eâ statuerent, ne in sacrum eius corpus admittere quidquam viderentur; sacrilegium namq; prorsus se commissuros*

D   puta-

D. Bonavent. in med. vit. Christ. Caiet. ad c. 6. Marc.

Iosepho desponde-
tur Maria
virgo
Nic. l. i. c. 7

*Greg. 11. 9. 10
- 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

putabant, si viro eam coniungerent,
 atq; in seruitutem coniugalis legis redi-
 gerent, quæ semel Deo dicata esset: E di-
 uerso autem puellam eo ætatis flore in
 sacratione templo versari; nec permis-
 sum lege putabant, nec rem satis hone-
 stam, & decoram esse videbant. Sape
 itaq; & multum re deliberatâ, diui-
 nitus eis per inspirationem ostenditur,
 ut eam alicui, qui ad templum sedulo
 esset, sponsæ nomine committerent; eò
 verò talem esse debere, cui rectè virgi-
 nitatis custodia demandaretur, porro
 non alius Iosepho visus est magis idone-
 us ad sponsalium coniunctionem con-
 trahendam, quippe qui propinquitate
 generis eam contingeret, eiusdem enim
 Tribus erant, in super verò nio, &
 honestate morum iam pridem bonæ fi-
 dei existimationem consequutus esset.
 hæc ille. His de Marianâ cum Io-
 sepho desponsatione consenti-
 unt grauiissimi Patres, D. Grego-
 rius Nissænus, D. Ioannes Dama-
 scenus,

Greg. Niss.
 ora. de na-
 tuit.

scenus, & D. Germanus Archi-
episcopus Constantinopolita-
nus. Quodnam autem fuerit
hoc consilium, quæue fors ad Io-
sephi electionem in sponsum
Virginis, his verbis enarrat D.
Hieronymus, vel quicumque ali-
us auctor fuerit libri de ortu Vir-
ginis: Pontifex publicè denuntiabat,
ut Virgines, quæ in templo constitue-
bantur, & ætatis tempus impleissent,
domum reuenterentur, & nuptijs se-
cundum morem gentis, & ætatis nati-
uitatem operam darent. Cui mandato,
cum ceteræ paruissent, sola Virgo hoc se
facere non posse respondit, dicens; se
quidem & parentes suos Domini ser-
uitio mancipasse, & insuper seipsam
Domino Virginitatem vouisse. tunc
Pontifex præcepit, ut ad festiuitatem,
quæ imminebat, omnes ex Hierosoly-
mis, & vicinis locis primores adessent,
quorum consilia scire posset, quid de
tam dubiâ re faciendum esset. Omni-

Damasc.

orat. 1. de
dormit.

Virg.

Germ. de

oblat. Vir-

gin. in Tē-
plo.Iosephus
forte eligi-
tur.

bus in communi placuit Dominum cō-
 sulendum, & cunctis quidem orationi
 incumbentibus, Pontifex ad consulendū
 Deum ex more accessit; nec mora,
 cunctis audientibus de Oraculo, &
 Propitiatorij loco vox facta est, *Isaia*
Isaia II. vaticinium requirendum esse, cui illa
 Virgo desponsari, & commendari de-
 beret. Secundum ergo *Isaia* vaticiniū:
 Egre dietur virga de radice Iesse, flos de
 radice eius ascendet, & requiescet su-
 per eum spiritus Domini: cunctos de
 domo & familiā David nuptui habi-
 les non coniugatos, virgas suos allatu-
 ros ad altare prædixit: & cuiuscumq;
 virga florem germinasset, & eius ca-
 cumini spiritus Domini in specie colūba
 consedisset, ipsum esse, cui Virgo despon-
 sari deberet; erat autem Ioseph de fami-
 lia David grandævus. Cunctis verò
 virgas suas iuxta ordinem deferenti-
 bus, ipse solus suam subtraxit. Vnde
 cum nihil diuinae voci consonum appa-
 ruisset, Pontifex iterum Deum consu-
 lendum

lendum putavit, qui respondit, solum illum ex ijs, qui designati erant, virgam suam non attulisse, qui Virginem desponsare deberet. Proditus est itaq; Ioseph: cum enim virgam suam attulisset, & in cacumine eius columba de caelo veniens consedisset, liquido omnibus patuit, ei Virginem desponsandam fore. hæc ille. Ne tamen tibi præter rem videatur, signo visibili electum fuisse Iosephum à Deo: animadvertite in scriptura sacra sortis nomine accipi diuinam voluntatem signo externo declaratam, quæ ostenditur, eligiturq; is, qui quæritur. Sic floribus & amigdalibus germinantibus in virgâ electus est Aaron in sacerdotem: sic diuina sorte quæsitus est præuaricator Acham. Sic sortibus electus est Saul; sic diuina sors cecidit super Matthiam: quam sortem appellasse scripturam ait Dionysius Areo-

Sors quid sit in scriptura.

Aaron electus virgâ germinante ac florente
Num. 17.

Acham sorte inuentus. *10f. 7.*

Saul sorte electus.

1. Reg. 10.

Matthias etiã. *Act. 1.*

*D. Dionys. pagita, diuini quiddam, & precipui
de Eccles. muneris, per quod illi choro sacratissi-
Hier. cap. I mo insinuaretur, qui esset diuinâ ele-
ctione declaratus. Quod si huius-
modi sortes tam frequentes e-
rant, ad ostendendos eos, qui vel
ad munia aliqua eligebantur, vel
vt punirentur; quod & in lege
Euangelicâ contigit aliquando,
vt futuri Episcopi columbæ ad-
uentu declararentur, quid mirū,
si ad eligendum eum, qui futu-
rus erat sponsus Virginis, custos
& patronus, & Dei filij nutriti-
us, iorte diuinâ floreret virga, &
colūba in eius fastigio cōsideret?*

*In festo En-
caniorum
desponsa-
tus est Io-
seph.*

*P. Christ.
Castr. hist.
Deip. c. 4.
in annot.*

Quæ autem fuerit festiuitas,
cuius paulò ante facta mentio,
vel quando ea quæ iam retuli-
mus, contigerint, P. Christopho-
ri de Castro hæc est sententia.
Cum certum omnibus sit mense
Martio virgini lætum nuncium
de Christi conceptu renunciatū,

vt

ut diuinus Euodius affirmat, *Euod. apud*
 quarto post desponsationem *Niceph. li.*
 mense, id ab Gabriele allatum, *2. cap. 3.*
 sequitur desponsam Virginem
 mense Decembri; qui quartus est
 ante Martium; quo in mense cū
 Encæniorum festa celebraren- *Encænio-*
 tur, (nam 25. die Nouembris in- *rum festi*
 cipiebant, perdurabantq; vsque *tempus.*
 ad tertium Decembris per octo *1. Mach. 4.*
 dies, vt in Machabæorum histo- *& 2. Mach*
 ria refertur) non absque ratione *1. & 10.*
 animaduersum est, sacerdotes
 occasionem nactos hoc tempo-
 re fuisse tractandi cum Virginis
 cōsanguineis, qui ad festū acces-
 serāt, de eius desponsatione. Præ-
 terea enim per hosce dies confe-
 cta res creditur, in quibus, & ipsa *Festū de-*
 Virgo concepta est octauo De- *sponsatio-*
 cemb. Ceterū & hoc annorandū *nis institu-*
 de huius sacræ desponsationis no- *tum.*
 uā solēnitare ita scribere Ferreo- *Locr. lib. 6.*
 lū Locriū: *Januarij 23. Desponsationis* *cap. 4.*
Mar. Aug.
D. 4. seu spon-

Sponsaliorum B. Virginis cum Iosepho
 initorum solennitas in Atrebatensi Ec-
 clesia celebratur: at in Gallijs præeun-
 te die, scilicet 12. eiusdem mensis. Qua
 quidem festiuitas cæteris recentior est;
 neque enim reperio ante Pauli 3. Rom.
 Pont. tempora in Occiduo orbe celebra-
 tam fuisse. Eo autem sedente, capit in
 Gallijs, pio Petri Aurati Dominicani
 S.T.D. studio publicari; qui anno 1546
 composito eius Solennitatis officio, preci-
 bus à Summo Pontifice contendit, ra-
 tum laborem suum haberet, idque
 Festi in Gallijs seruari permetteret. Sub
 iungit deinde litteras à Petro au-
 rato ad Pontificem scriptas, in
 quibus dictam desponsationem
 22. Ianuarij factam è vetustiori-
 bus auctoribus colligi affirmat.
 Aduertendum insuper duplicem
 cæremoniam in eo sacro spon-
 satio intercessisse. Prima est,
 quod sanctus Ioseph annulum
 porrexit beatæ Virgini; annulū
 enim

*Cæremo-
 nia despon-
 sationis.*

enim sponsalem loco arrhæ solitum dari inter Hebræos, non obscure colligitur (vt Cardinalis Bar. An-
 Baroni-
 us annotauit) ex illo Ge-
 neseos: *Dixit Thamar: patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonem, donec mittas, quod polliceris; ait Iudas, quid vis pro arrhabone dari? respondit, an-
 nulum tuum: hic autem annulus beatæ Virginis à sancto Iosepho datus, Perusiæ Italiæ ciuitate in
 Ecclesia S. Laurentij magna veneratione asseruatur, cuius tamen materiæ sit, distinctè cerni non potest. Præter hunc alios adhuc duos annulos refert etiã antè memoratus Ferreus Lo-
 cr. lib. 5. cap. 31.
 crius: *Pronubus verò B. Virginis annulus, quo Semimurensis apud Mandubios in Burgundia Prioratus, Gerardi Rustiloni Comitis liberalitate nobilitatur, ubi nomen ab octingentis & septuaginta septem annis obtinuit. Et post nonnulla:**

Sed enim Aquicinctini Monasterij
 Ascetæ alium B. Virginis annulum
 habere se prædicant & demonstrant,
 effigie quadam exigua in pallâ orna-
 tum. Rarum id Virginis, si eius sit, mo-
 numentum, vel ex eo, quod puerperij
 molestias acrius patienti, præsens; ea-
 rum statim liberet; idq; exemplis pro-
 batum est. Secunda cæremonia
 fuit, quod sanctus Ioseph palli-
 um suum extendit super beatam
 Virginem, quo illam cooperuit,
 ut mos erat apud Hebræos, ut
 constat ex illo Ruth, ubi petens
 illa Booz sibi desponsari, dixit:
*Extende pallium tuum super famu-
 lam tuam:* duplex autem hæc cære-
 monia, & fidelitatem ab vxore
 seruandam, & protectionem
 à marito ei exhibendam porten-
 debat. Tertiam adhuc adhibi-
 tam cæremoniã colligit P. Chri-
 stophorus de Castro ex libro To-
 bia, ubi dicitur: *Et apprehendens
 dexte-*

Ruth 3.

P. Castr.
 loc. cit.
 Tob. 7.

dexteram filiae suae, dextra Tobiae tradidit dicens; Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatq; benedictionem suam in vobis, & accepta charta fecerunt conscriptionem coniugij. Ex hoc loco & aliarum gentium consuetudine, apud Persas, & Medos: quod refert Arrianus, similiter & apud Assyrios, facile colligetur, & hunc morem in usu fuisse Hebraeis.

Arian. de gest. Alexand. lib. 3.

Qua vero aetate caelestes hi coniuges MARIA & Iosephus coniugium inierint, magna est opinionum diuersitas. Communior tamen Patrum sententia est, B. Virginem quarto decimo anno aetatis suae nuptui traditam. Iosephum vero tradit D. Hieronymus, vel quicumque alius auctor est libri de ortu Virginis, tunc senilem aetatem egisse, ait enim: *Erat Ioseph de familia David granda-*

Aetas Iosephi & Mariae.

Lege, quae hac de re habet P. Ioh. an. Carthag. lib. 4. hom. 1.

D. Hier. de ortu Virg.

grandævus. Consentit Nicephorus, dum ait: *Ioseph senio & honestate morum, iam pridem bonæ fidei existimationem consequutus erat. & quamvis hi non signent ætatem expressè, tamen illam signavit*

Nic. l. 1. c. 7 D. Epiphanius dicens: *Ioseph accepit Mariam agens annum fortassis octogesium & ultra: & deinde subdit: Senex octogesium annum supergressus, non accepit Virginem in usum, sed magis dispositus est in custodiam.*

D. Epiph. l. 2. hæ. 31. & l. 3. hæ. 38. Cancellarius verò Parisiensis existimat Iosephum tunc natum fuisse annos quinquaginta, à quibus incipit senectus. Abulensis non longè diuersam viam ingressus, ait: *Quamuis Ioseph esset aliquantulum senex, tamen adhuc erat potens ad gignendum, & manifestè apparebat omnibus ex habitudine corporis.* Permulti tamen cum Viguerio tradunt, Iosephum tunc iuuenem fuisse; sic enim ille ait:

Virgo

Virgo non evasisset notam infamiae, si vir eius fuisset senex & decrepitus, prout olim non revelatâ veritate pingebatur; nec fuisset Virgini solatio, aut adiutorio, sed tædio. Consentite eidem sententiæ Maior, dum triginta annorum ætatem, vel paulò amplio-
Maior
Matth. x.
 rem illi tribuit: consentit partim Salmeron, dum ait; cum ratione coniunctam videri sibi eorum sententiâ, qui intra quadragesimum annum, vel saltem intra quinquagesimum Iosephi ætatem constituunt; ut ita in viventi, floridoque ævo, ac prudentiâ pleno, commodè Virgini in conjugem aptari posset. D. Eggius verò, ut litem hanc dirimat, in antiquiorem sententiâ, senem illum asserentem, propendens, ait: *In hac re non lubet ad alterutram partem declinare, ubi nullum nobis constat scripturæ pro quacunque parte testimonium, eo maxime, quod à receptâ*

D. Ioan.
Eggius ser.
de S. Iose-
pho.

Isa. 62.

Luc. 1.

Sententia
corum qui
Iosephum
iuuenem
fuisse per-
hibent.

recepta, & diu persuasâ opinione te-
merè discedendum non est, facilius igitur
paterer antiquiori sententiæ aucto-
ritatem suam, fidemq; manere. Atta-
men videntur non obscura sacrę
scripturę testimonia senilem æ-
tatem ad generationem ineptam
apertè refellere; nam apud Isai-
am legimus: *Habitabit enim iuue-
nis cum virgine*: quę verba glossa
explicat de Iosepho & Mariâ,
quam sequitur Viguerius, vbi
supra; & Lyranus ibid. ait: *Ha-
bitabit iuuenis cum virgine, ut Ioseph
cum Maria, Valerianus cum Cecilia,
Chrysantus cum Dariâ*. Deinde,
quod magis vrget, extant verba
Lucę: *putabatur filius Ioseph*. si er-
go iudicabatur Christus Domi-
nus ab Hebræis tamquam filius
Ioseph, manifestum est, eum æ-
tatis fuisse aptę ad generationē,
alioquin nec ipse spurij, nec ma-
ter adulterę infamiam (vt præ-
citati

citati Auctores adnotârunt) eua-
 sissent. Et Iosephus quidem in-
 utilis fuisset ac debilis ad labores
 fabrilis artis, & ad obsequia in-
 fanti matrique præstanda, cum
 esset eundem in Bethleem, rede-
 undum Nazareth, fugiendum in
 Ægyptum, atque inde remean-
 dum, & sudore vultus sui victus
 illis suppedirandus. Sanè, si
 tam senex fuisset (vt Epiphani-
 us & Nicephorus, & alij putârunt)
 alieno potius ministerio eguis-
 set, quàm vt alijs valeret ipse mi-
 nistrare. Neque quidquam ob-
 stant antiquæ picturæ, quæ illum
 senem canescentem & curuum
 exprimunt; vt enim Horatius
 cecinit:

Horat. in
 arte poet.

----- Pictoribus atq; Poetis

*Quidlibet audendi semper fuit equa
 potestas*

vel fortassis ideo pingitur canus
 ac senex ad castitatem mentis, &
 virtu-

Sap. 4.

*Salme. tex
2. tract. 29.*

*Locr. lib. 5.
c. 12. Mar.
Aug.*

virtutem signandam; nam vt Sa-
lomon dixit; *cani sunt sensus homi-
nis, & etas senectutis, vita immacu-
lata*: vel tandem vt ab intuenti-
bus omnis libidinis suspicio lon-
gè exterminaretur. Sed neq; illa
consuetudo senem illum pingē-
di vniuersalis est in totâ Ecclesiâ:
vt enim adnotauit sapientissi-
mus Salmeron, in quibusdam
Germaniæ prouincijs, vir fortis
& robustus depingitur; neque id
quidquam dedecet honestatem
Virginis; nam si in alijs non pau-
cis plus potuit gratia, quàm na-
tura frigida & senectus, non est,
cur id iuueni Iosepho denege-
tur. His conformia scribit Fer-
reolus Locrius: *An verò anim-
aduersione dignum illud non est, quod
in Diuæ sponsalibus, vbi illa cum Iose-
pho in manum venire depingitur; tam
senex, tam curuus, & quasi etate
centenarius, adeoque baculo innitens,*

MARIUS

maritus ei affingatur? Non aliter aesti-
metur, quàm quod iuuenis iuueni con-
cessus sit; adeoq; utriq; id Isaiæ (ait Io-
annes Gerson) competere: Habitabit
iuuenis cum Virgine, & gaude-
bit sponsus super sponsam. Equi-
dem Ioannes Hesselius, celebris Aca-
demie Louaniensis Doctor Theologus,
in Quartum Sententiarum scribens,
grauiter id talibus refutat: Epipha-
nius in Hæresi Antidicomaria-
nitarum narrat fabulam, quod
Ioseph Mariã duxerit, cum iam
annum suæ viduitatis ageret o-
ctogesimum. Verùm nullo mo-
do conuenisset virum ferè cen-
tenarium & imbecillem senem
adhiberi Mariæ custodem, cum
fugiendum esset in Ægyptum cū
puero & matre eius, & inde re-
deundum. Nec decebat eum ali-
orum filiorum amore esse distra-
ctum, qui curam tantæ Virginis
& prolis esset gesturus. Confir-

Isai. 62.

Hesselius
in 4. sent.
dist. 28.

E mauit

mauit fabulam pictorum carnalitas, q̄ ex suâ libidine de Ioseph iudicantes, putant non aliter eum continere potuisse à Virgine nisi senex, & per ætatem prouectam impotens ad coniunctionem fuisset; plurimum derogantes gratiæ Dei, quæ tam efficax esse potest in adolescentulis ipsis, atque in aliis ætatis hominibus. Credo igitur conformius esse Euangelicis literis, si Ioseph credatur fuisse iuuenis, fortis & valens, qui possit industriâ & labore ætatis Virginem defendere, & urgente periculo, mox puerum in Ægyptum deferre, & reducere, ac suis laboribus nutrire. Certè incontinentiæ suspitione non caruisset Maria, si virum centenarium habuisset. Et vanus est carnalium timor. Facilius continet Deum timens iuuenis virgo, quàm impotens & libidini

bidini assuetus senex. Quanto autē magis hic Ioseph, qui multo excellentior fuit Ioseph filio Iacob. *Hactenus Hesselius. A quā quidem sententia quanquam temere recedendum non sit; illam tamen Iosephi senis, non tamen adeo decrepiti, tolerari posse, Ioannes Gerson Academiae Parisiensis Cancellarius amplissimus, scribit, his versibus cogitatis.*
 Ergo Ioseph reputasse senē fecere seniles
 In se virtutes; vel neu carnalis haberet
 Suspicio de te quicquam carnale Maria.

Gerson in Ioseph. dist. 5. Vide Molanum c. 22. & 62.

Acta D. Iosephi post desponsationem, causae matrimonij initi, & Salutatio Angelica.

C A P V T III.

Quid autem post desponsationem Iosephus? num simul cum Virgine in eadem domo, an separatim ab eā habitavit? Plerique antiquissimi & grauiissimi Patres constanter asserunt beatā

Chryso. 4. in Matt. Eiod. ap. Niceph. li. 2. c. 3.

E 2 Virgi-